

pestens Udbredelse paa et Kort over hele Landet paa samme Maade som i Beretningen, vilde de fleste af Landets Egne blive skraverede med sort paa meget store Omraader. Det er sikkert nok, at mindst 20, rimeligvis 25 pCt., af alle Landets Bistader ere smittede af Bipest.

For at naa Hensigten med, at jeg overhovedet omtaler denne Sag og de Resultater, der ere opnaaede ved Arbejdet i Sommer, maa jeg dog endnu bemærke, at Hensigten med dette Forsøg blandt andet var at konstatere, hvorvidt man ogsaa ad Privillighedens Vej kunde føre en virksom Kamp mod Bipesten. Resultaterne af Sommerens Arbejder have vist, at det er aldeles umuligt. Modvillie og Mangel paa Forstaaelse hos Biavlere have gjort, at ovre paa Falster, hvor man havde tænkt ved et Par Aars Arbejde at udrydde Sygdommen, findes endnu mindst 50 Bifamilier, spredte over hele Øen, som vi ikke have kunnet faa helbredede eller behandlede, og de staa fremdeles som Arnesteder for Sygdommen derovre. Dette Resultat i Forbindelse med de Resultater, der ere opnaaede andre Steder i Landet, og som alle gaa ud paa, at de modvillige Biavlere ere en Hindring for, at man alene ved privat Initiativ kan udrydde Sygdommen, pege alle sammen i samme Retning som Forsøget paa Falster. Der er rettet Henvendelse til Biavlerforeningerne hele Landet over om endelig at se at faa en Lov om Bekæmpelse af denne Sygdom, Bipesten, og en enkelt energisk arbejdende Kreds ovre i Vestjylland har endog i den sidste Tid gaaet direkte til Ministeriet for at faa denne Sag fremmet. Jeg tror, jeg tør sige, at jeg paa saa godt som alle Biavleres Vegne tør rette en Opfordring til den højtærede Landbrugsminister, som jo allerede har stillet sig velvillig til denne Sag, om at tage under Overvejelse, hvorvidt Ministeriet kunde iværksætte Forarbejder til at fremkomme med en Bipestlov. Den danske Biavlerforening har for et Par Aar siden nedsat et Udvalg med dette Formaal. Men dette Udvalg kom til den Erkendelse, at det Omraade, som det gælder at lovgive paa, er saa vanskeligt, at det vilde være langt at foretrække, at Ministeren tog denne Sag i sin Haand og lod et Lovforslag udarbejde. Et saadant vilde ogsaa have langt større Sandsynlighed for at blive gennemført.

Jeg skal dernæst tillade mig at rette en Henstilling til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Den Gang København—Masned Sund Banen blev anlagt for

omtrent 35 Aar siden, fulgte man det gamle Princip, som vi alle kende fra de første Baneanlæg paa Sjælland, at lægge Stationerne overordentlig langt fra hinanden, nemlig fra 1 til 2 Mil, det var det almindelige, specielt paa Vestbanen, men ogsaa paa denne Bane. Man har søgt at rette paa dette Forhold og paa forskellige Steder anlagt ny Stationer, Holdepladser og Billetsalgssteder. Først kom Stationen ved Lou efter faa Aars Forløb, og derefter Stationerne ved Gadstrup og Skensved og Holdepladsen ved Herfølge. Det er for et lignende Anlæg paa samme Bane, jeg vil lægge et godt Ord ind, nemlig for en Holdeplads — jeg nævner med Hensigt Holdeplads — paa Strækningen mellem Lundby og Vordingborg. Allerede for en Del Aar siden kom dette Ønske frem, men naar det ikke er naaet videre, end det nu er, skyldes det navnlig, at der her, som saa mange andre Steder, har været forskellige Interesser med Hensyn til Pladsen for et saadant Anlæg. Nu er man endelig enedes om at lade Jernbandedirektoratet eller rettere den højtærede Minister afgøre, hvor Pladsen skal være. Man indgav saa et Andragende om at faa en Holdeplads dernede. Ministeren har imidlertid ikke kunnet imødekomme Andragerne saa vidt, at han har kunnet gaa ind paa en Holdeplads, men derimod har han kunnet gaa ind paa Oprettelsen af et Billetsalgssted efter de almindelige Regler. Jeg siger naturligvis den højtærede Minister Tak herfor, men jeg kan ikke undlade at tilføje, at det jo ikke er i Overensstemmelse med Beboernes Ønsker dernede, og det er da saare naturligt, at de sige: Skulde vi ikke forsøge endnu en Gang at faa dette Forhold ændret? Jeg tvivler naturligvis ikke om, at de, naar det endelig kommer dertil, ville tage mod det Tilbud, som gøres dem, men naar de gøre et Forsøg paa at naa noget videre, vil jeg støtte dette Forsøg. Forholdene ere selvfølgelig ikke ens alle Vegne. Man kan paavise Billetsalgssteder oprettede i de senere Aar, som have svaret sig vel endog bedre, end man havde ventet, men jeg tror, jeg tør sige, at Forholdene nede paa denne Egn ikke ere af den Natur, at et Billetsalgssted kan tilfredsstille Trangen. Det, der vil have mest Udsigt til at faa Betydning der nede, er Godstrafikken. Jeg kan heller ikke undlade at tilføje, at det formentlig vilde være heldigt at tage under Overvejelse, om man ikke nu skulde gaa bort fra det gamle Princip, at der først oprettes et Billetsalgssted og derefter en